PREGĂTIREA PROFESIONALĂ

(Urmare din pag. 1)

speculații doar pe baza unor simple observații, care ușor pot conduce la opinii diferite, printre care cele mai larg răspîndite sînt cele ce vor să explice supraîncărcarea timpului liber al tineretului studios numai prin numărul și durata prelungită a antrenamentelor sportive. Un alt punct de vedere, mai radical, caută să convingă că pregătirea performanței înalte interesează parțial, iar uneori integral, traseul profesional al tînărului, care este nevoit să-și sacrifice studiile sau pregătirea profesională pentru a avea doar o singură dominantă, aceea a dobîndirii și menținerii consacrării sportive.

Cunoașterea realității într-o astfel de dispută nu numai că stîrnește curiozitate, dar și impune inițierea unor cercetări care să răspundă unei întrebări simple și totodată tranșante: performanța sportivă se obține în afara pregătirii profesionale? Și mai exact, ele se exclud temporar, definitiv sau dimpotrivă?

Vom fi cu toții de acord că așa-zisa pregătire sau specializare sportivă timpurie, care se realizează în epoca pubertății, deci perioada de viață care coincide cu „miezul" instruirii generale și medii a tineretului, constituie o practică verificată de-a lungul aproape a două decenii, la noi și pretutindeni, unde sportul s-a inventariat ca factor și totodată ca fenomen social.

Stau mărturie secțiile de juniori ale cluburilor și îndeosebi ale școlilor sportive, unități specializate și nu întîmplător situate în ambianța școlară, tocmai pentru a păstra echilibrul acestor activități. Un studiu inițiat recent de Centrul de cercetări al C.N.E.F.S., deocamdată pe un eșantion restrîns de 138 elevi și eleve ai unei școli sportive, cu vîrste variind între 13 și 17 ani, scotea în evidență următoarele aspecte cantitative și calitative ale interrelației dintre sarcinile școlare și cele sportive: **timpul profesional**, în care se integrează orele de școală, de studiu și deplasare în acest scop, ocupă 31% din bugetul săptămînal de timp al tinerilor respectivi (52 ore); **timpul biologic** (somn, masă, odihnă și igienă personală) — 44% (74 ore), iar **timpul liber** 25% (42 ore). Din totalul acestei fracționări din urmă a timpului, care este ocupat cu activități recreative, mass-media (televiziune, radio) lectură, plimbări etc., **pregătirea sportivă** pentru acești adolescenți, ocupă locul doi — 19% (8 ore), după vizionarea spectacolelor de teatru, cinematograf, televiziune și audierea celor de la radio. Dacă adăugăm însă și timpul cheltuit pentru deplasările reclamate de venirea și plecarea de la antrenamente și concursuri atunci activitatea respectivă ocupă o pătrime din totalul **timpului liber** (10½ ore). Cum se reflectă o astfel de repartizare a timpului în valoarea școlară și sportivă a adolescenților anchetați, aceasta reprezintă de fapt efectul căutat. În acest sens este semnificativă media generală de 7,71 a băieților (77) și 8,58 a fetelor (61) cu care s-a absolvit clasa anterioară, medii care se situează în limitele unei aprecieri generale bune, confirmate și de procentul scăzut al corigențelor, 13% băieți și 3% fete. Prin urmare, funcția formativă și informațională a **timpului profesional** se menține la un nivel de realizare corespunzător, în ciuda faptului că el este oarecum „frustrat" de timpul cerut de consumul ridicat al pregătirii sportive al acestor subiecți. Din punctul nostru de vedere aportul pe care pregătirea sportivă îl aduce procentajului **activităților dinamice** zilnice ale acestora este salvator, deoarece el predomină cu 54% față de cel al **activităților statice** de 46% — relație compatibilă cu biologia și cu normele de igienă și întreținere ale vîrstei în cauză.

Pe plan sportiv, acest timp, care nu este singurul factor explicativ, le ajută subiecților să obțină categorii de clasificare, care se situează între a III-a și I-a, echivalentele unei apreciabile dezvoltări motrice și somatoscopice.

Dar elementul conflictual al acestor două preocupări, tot mai costisitoare din punct de vedere al timpului pe care îl reclamă este mai ascuțit în momentul în care tînărul intră în învățămîntul superior, perioadă în care specializarea profesională reprezintă marea ei finalitate. Studii, de asemenea parțiale, realizate doar la nivelul anului I din centrele mari universitare din București, Brașov, Cluj, Craiova, Iași și Timișoara, arată că dintr-un total de 8 500 de studenți și studente doar 10% băieți și 3% fete sînt legitimați, deci cu activități ritmice în sportul de înaltă performanță. Acești sportivi consumă săptămînal din **timpul liber**, care reprezintă 21% (33 ore) din bugetul total de timp (pe lîngă 65 ore — 38% pentru timpul profesional și 70 ore — 41% pentru timpul biologic) între 6 și 12 ore.

Oare această „risipă" de timp poate constitui sursa de eșecuri a acestora pe linia studiilor lor universitare? Cercetările noastre în această direcție continuă. Dar unele observații ne dovedesc deja compatibilitatea dintre aceste două preocupări, reliefată uneori prin realizarea concomitentă a unor valori corespunzătoare atît pe plan profesional cît și sportiv.

Fără a forța concluziile noastre nu putem să nu ne slujim de argumentul că mediocrițăile sau nerealizările unor tineri în perioada universitară nu sînt constant motivate de dăruirea lor totală sportului de performanță. Din păcate, aceste situații se explică printr-o defectuoasă planificare și organizare a timpului disponibil, printr-o conduită discutabilă față de muncă și odihnă, față de efort — indiferent de profilul lui — și relaxare a acestora. O atitudine fermă a tînărului student față de activități solicitante, cum sînt cea profesională și cea sportivă, de echilibrare și organizare a lor, simultan cu eliminarea „pierderilor" ireversibile de timp pentru preocupări facile, poate crea o cumpănă pentru cei mai dotați în dobîndirea unor rezultate onorabile pe ambele planuri, de-a lungul generoasei și aprinsei perioade de vîrstă a studenției.

Stau mărturie în această privință statisticile Jocurilor Olimpice de la Tokio din care rezultă că elevii, studenții și absolvenții studiilor universitare depășesc 50% din componența loturilor sportive, îndeosebi ale țărilor dezvoltate și cu tradiții sportive. Din delegația țării noastre 20% erau elevi și studenți, fără a include în calcul pe cei care deja trecuseră de pragul universitar. În intervalul olimpiadei următoare creșterea numărului lor avea să constituie un obiectiv central pentru mișcarea noastră sportivă. Iată de ce putem vorbi de o **posibilă integrare socială** a elevului și studentului sportiv, chiar în condițiile tot mai dificile ale unei vieți sportive competiționale. Iar dacă conflictul se ascute și acest lucru este posibil, atunci societatea care înregistrează astăzi fenomenul sportiv și-l stimulează, nu numai că-l suportă, are obligația să intervină și să-l atenueze prin crearea unor condiții care să permită acestor tineri, care-și dăruiesc energia și multe din aspirațiile lor în întrecerea cu ei, cu timpul și cu spațiul — spre perfecționarea ființei umane — să se integreze calm, cursiv și echitabil în viața obișnuită.

Dar în clipa de față atenția societății, a legiuitorului, a forurilor naționale și internaționale trebuie îndreptată, cu oarecare prioritate, către un alt moment al sportivului contemporan, cel al **reintegrării lui sociale** (noțiune evident discutabilă) cînd activitatea temporară a performanței se încheie și el se reîntoarce definitiv la cea viageră, la profesiunea care îi asigură existența și locul său în peisagiul și contextul social. Acestei problematici îi vom deschide propriul ei studiu, fără a ne împiedeca de delicatețea ei, preocupați doar de găsirea unor căi de rezolvare care să asigure sportivului, dincolo de hotarul stadionului, considerația și aprecierea pe care i le-am dăruit atunci cînd ne-a reprezentat cu onoare și devotament.

CAMPIONATUL NAȚIONAL
a fost relansat sub semnul unui plus de spectaculozitate

- Recitaluri aplaudate la scenă deschisă
- Steaua are argumente mai concrete decît în sezonul trecut
- Antrenorul dinamoviștilor se gîndește la rezerve

Baschetul a reintrat în preocupările duminicale ale amatorilor de sport. Și nu fără a le reține atenția. În Capitală, de pildă, partidele au fost interesante, plăcute ca ritm de joc, în măsură să polarizeze interesul general. Ca o primă constatare — lăudabilul efort al majorității competitoarelor (constatarea ne-a fost confirmată și de corespondențele primite de la dr. **P. Arcan**-Timișoara, **L. Bruckner**-Constanța și **I. Stanca**-Brașov) de a transforma întrecerile în spectacole atractive, menite să readucă marele public în sălile de sport.

Am urmărit o partidă în care s-au înscris aproape 200 de puncte (Steaua — Rapid). Este însă foarte adevărat că jucătorii ambelor echipe nu au fost preocupați decît de acest lucru. Spectacolul sportiv nu a avut decît de cîștigat, dar oare acesta este singurul lucru care ne interesează?...

„5"-UL SĂPTĂMÎNII: NOSIEVICI, IECHELI, NOVAC, DIACONESCU, RUHRING.

Am aplaudat și cîteva veritabile recitaluri (Ruhring, Nosievici, Iecheli) ale unor jucători aplaudați la scenă deschisă pentru evoluțiile lor de mare virtuozitate. Este un punct cîștigat pentru că în cazul clujeanului Ruhring, de pildă, momentul nu va trece neobservat, și în mod sigur că duminică, în frumoasa sală a sporturilor de pe malul Someșului, la partida Universitatea — Dinamo, numărul spectatorilor va fi mai mare decît altădată. În orice caz, se observă cu ușurință că cei mai mulți dintre jucătorii care au fost angrenați în ultima perioadă în activitatea lotului național sau a echipelor fruntașe participante în competiții continentale se detașează net ca pregătire, concepție tactică și eficacitate.

Steaua revine pe primul plan al campionatului, anunțîndu-se o serioasă candidată la titlu. Iar de data aceasta cu argumente mult mai concrete ca în ediția trecută. Prof. Costy Herold este în măsură să alinieze la ora actuală un „5" de bună valoare europeană, jucînd un baschet modern și eficace. Dar ca și în situația dinamoviștilor bucureșteni, atunci cînd antrenorul Stelei este obligat să opereze o singură modificare, mecanismul echipei se dereglează de o asemenea manieră încît pur și simplu nu-l mai recunoști.

Problema rezervelor trebuie tratată cu o mai mare atenție în cazul celor două fruntașe ale baschetului românesc. De altfel, antrenorul Dan Niculescu, mai receptiv probabil față de situațiile în care formația dinamovistă s-a aflat în ultimele întîlniri internaționale, s-a hotărît (se pare) să ruleze mai mult întregul lot, acordînd credit chiar și unor juniori talentați. Mai ales că nivelul cîtorva dintre echipele participante la actualul campionat îi facilitează acest experiment...

— a. v. —

CLASAMENT după 12 etape

1. Din. Buc.	12	12	0	1017— 809	24
2. Steaua Buc.	12	11	1	1037— 810	23
3. Rapid Buc.	12	8	4	950— 892	20
4. Poli. Buc.	12	7	5	822— 784	19
5. Univ. Tim.	12	7	5	920— 886	19
6. Poli. Gl.	12	5	7	821— 869	17
7. Univ. Cluj	12	5	7	804— 809	17
8. Poli. Bv.	12	5	7	786— 866	17
9. Farul C-ța	12	4	8	735— 797	16
10. I.E.F.S.	12	4	8	749— 787	16
11. I.C.H.F.	12	3	9	803— 886	15
12. Poli. Iași	12	1	11	760—1009	13

Programul etapei următoare (26 ianuarie): **Politehnica Buc. — Farul Constanța; I.C.H.F. — Universitatea Timișoara; Steaua — Politehnica Brașov; Politehnica Iași — Rapid București; Universitatea Cluj — Dinamo Buc.; Politehnica Galați — I.E.F.S.**

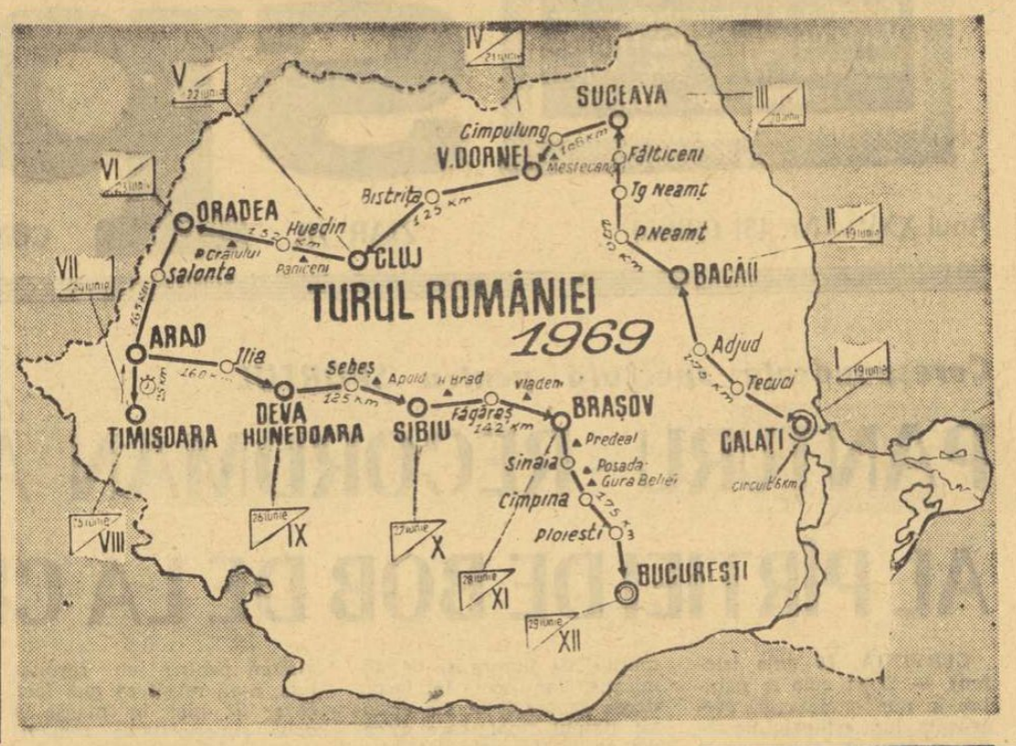

Decalaj net în defavoarea tăleriștilor noștri

- Concursurile trial înseamnă un consum exagerat de nervi sau contribuie la călirea organismului?
- Virsta nu contează în tir
- Enigma postului doi și francheța lui Gheorghe Sencovici

Dacă reprezentanții României la probele de glonț din cadrul J.O. 1968 n-au strălucit, ei au reușit totuși să aducă o medalie de argint și un total de opt puncte, adică s-au menținut la valoarea de la Tokio. În schimb, trăgătorii cu arma de vînătoare, la talere aruncate din șanț și din turn (skeet) n-au recoltat decît două locuri 11 (Gheorghe Sencovici — 191 t la skeet și Ion Dumitrescu — 193 t la talere) și un loc 21 (Gheorghe Florescu — 191 t la talere). Făcînd această comparație, ținem seama desigur că la glonț au concurat 9 țintași în cinci probe, față de trei sportivi prezenți pe standurile de talere și skeet. Oricum, rezultatele sînt slabe comparativ cu nivelul atins în turul internațional: un rezultat de 198 t, trei de 196 și 194 la talere și trei cu 198, unul cu 196 și patru cu 194 la skeet. Există un decalaj net în defavoarea țintașilor noștri, handicap greu de recuperat. Indubitabil, sportul atît de spectaculos, dar și de dificil, al talerelor înregistrează un declin la noi. Cifrele realizate în Mexic, nu fac decît să le confirme pe celelalte din același an, la fel de echivoce.

De exemplu, cel mai bun rezultat al lui **Florescu** în 1968 a fost de 192 t. (locul secund în „Marele Premiu al orașului Brno"), iar la J.O.: 191 t. Că el reușise în săptămîna preolimpică un extrem de valoros 197 t este iarăși adevărat. Dar asta se petrecea în 1967. Or, în 1968 Florescu nu s-a mai apropiat de performanța amintită. Mai mult chiar, el s-a clasat penultimul la europene: locul 84 cu 178 t. Pentru Mexic s-au găsit și unele explicații: că nu ar fi dispus de cele mai convenabile arme; că ar fi fost nevoit să lucreze sub o mare tensiune nervoasă, întrucît trebuia să îndeplinească niște cifre barem. Care este adevărul?

Florescu, care a beneficiat de condiții bune de pregătire, a avut patru arme dintre care două noi executate de o fabrică din străinătate conform indicațiilor date chiar de trăgătorul nostru, la fața locului. Totuși el a reușit 197 t cu una dintre cele două arme așa-zise mai vechi. Aceeași armă a fost folosită și la Mexico, unde Florescu a punctat: în manșa I: 25+25+20+25; în manșa a II-a: 25+25+23+23. Deci cinci serii cu 25 t! Cînd n-a corespuns arma? În privința cifrelor barem, chiar dacă ele au fost impuse, Florescu nu le-a obținut în 1968 și totuși a plecat în Mexic. Rezultatul de 197 t cîntărea mult. Se miza pe marile lui posibilități. Este bine însă ca metoda stabilirii unor baremuri să fie continuată dar și respectată. Interesează forma constantă a unui sportiv în preajma concursurilor de anvergură și, poate, mai puțin unul sau două rezultate mari obținute cu multe luni sau chiar cu ani în urmă. Celebra trăgătoare americancă **Margaret Thompson**, deși creditată chiar în 1968 cu cîteva cifre ridicate (1 164 p la 3x40 f calibru redus și 599 p la 60 f culcat), nu a fost prezentă la J.O. pentru că ea nu și-a realizat integral baremurile în concursuri organizate special în acest scop. Cît privește faptul că obligativitatea îndeplinirii unor baremuri provoacă o creștere a tensiunii nervoase, este cunoscută și o altă teorie, și anume că același lucru poate aduce nu o tocire a nervilor ci, dimpotrivă, o călire multilaterală a sportivilor. Iată de ce nu sîntem partizanii organizării numai a concursurilor sondaj. Pregătirile trebuie efectuate în condiții specifice marilor competiții. Este un lucru prea bine cunoscut și verificat în zeci de ocazii pentru a mai fi nevoie de vreo pledoarie în plus. Numai cine are resursele corespunzătoare rezistă. Sportul de performanță înseamnă antrenament cu volum și intensitate sporite și nu în pas de promenadă. Fără discuție, pentru cine este apt și poate răspunde eforturilor cerute.

Campionul olimpic de la Roma (1960), **Ion Dumitrescu**, a tras 193 t, iar rezultatul lui cel mai mare din anul J.O. a fost 195 t — în august la Sierra Nevada (Spania). De fapt, o revenire față de unele clasamente precedente la Brno (locul 32 cu 176 t) și „europenele" de la Namur (locul 41 cu 184 t). De notat că Dumitrescu a întîmpinat multe dificultăți obiective în antrenament, abia în ultima perioadă, datorită eforturilor conjugate ale conducerii C.N.E.F.S. și federației, el putînd să se pregătească normal. Oricum, pentru a conta și pe viitor în concernul valorilor certe internaționale, Dumitrescu (43 de ani, 1,80 m și 102 kg) trebuie să țintească constant punctaje mai ridicate. O influență va avea și starea lui psihică. Cît privește vîrsta, se pare că la tir, numărul anilor nu constituie un handicap insurmontabil. Actualul laureat olimpic cu aur, englezul John Braithwaite (clasat al șaptelea la Tokio cu 192 t) are 43 de ani (înălțimea 1,80 m și 83 kg).

Singurul tricolor prezent pe cele opt posturi de la skeet, **Gheorghe Sencovici**, a tras 191 t, adică în apropierea rezultatului de 193 t (obținut în concursul pe care l-a cîștigat la Sierra Nevada, în ultima decadă din august 1968), dar la patru puncte diferență de cele mai bune performanțe din 1967: primul loc la „Cupa Națiunilor" și cel secund la săptămîna preolimpică, ambele cu 195 t. De subliniat că recordul personal al lui Sencovici este de 196 t (Brno, 1966). Cu 195 t sau 196 t, sigur, alta ar fi fost clasarea sa la J.O. Dar asemenea cifre nu sînt înscrise cu prea mare frecvență în palmaresul tînărului trăgător (23 de ani). Fără îndoială, avînd în vedere și vîrsta sa, se așteaptă ca rezultatele viitoare ale lui Sencovici să înregistreze creșteri valorice substanțiale pentru ca el să-și afle mai multă stabilitate în plutonul fruntaș. Este drept că anul Olimpiadei a avut pentru țintașul nostru și o altă mare însemnătate pe lîngă cea pe plan sportiv. În 1968 Sencovici și-a susținut ultimele examene universitare la facultatea de electronică, pe care a absolvit-o cu succes. Extrem de ocupat cu învățătura, Sencovici n-a putut acorda nici timpul necesar și nici preocupările cuvenite activității sportive. Din această cauză pregătirile au suferit unele întreruperi, volumul și intensitatea lor au fost mai reduse, el fiind chiar împiedicat să participe la competiții internaționale de mare anvergură cum au fost „Marele Premiu al orașului Brno" și campionatele europene din Belgia.

Totuși, se pare că în Mexic, Sencovici putea să tragă mai bine. De ce n-a făcut-o? Să-i dăm cuvîntul chiar lui: „Ajuns din vreme cu lotul de tir, m-am antrenat pe două poligoane, vreo trei săptămîni. Pe poligonul preolimpic acomodarea s-a făcut treptat, cu punctaje onorabile și într-un crescendo continuu, adică totul a decurs perfect, inclusiv postul nr. 2. În antrenamentele din ultimele opt zile dinaintea concursului, efectuate chiar pe poligonul olimpic, ceva nu era în regulă la postul nr. 2. Deși am insistat și m-am antrenat suplimentar la acest post, senzația de stingherează a persistat. Ce a fost nu pot să-mi dau seama nici acum. O lipsă de coordonare a mișcărilor descoperită tocmai în Mexic? Faptul că am trimis focul mai mult la intercepție, în loc să fi condus, să fi urmărit mai întîi talerul? Nu știu. Consider Jocurile Olimpice din Mexic ca o înfrîngere personală, deoarece n-am confirmat așteptările, dar sper că voi mai avea un cuvînt de spus în sferturi internațional".

Apreciem francheța lui Gheorghe Sencovici și sîntem convinși că numai printr-o abordare realistă (a problemelor legate de baza materială și procesul de instruire) poate fi îmbunătățită activitatea la talere și skeet ca și, în general, cea a tirului românesc.

Constantin COMARNISCHI

MEXICO 68
COMENTARII OLIMPICE

ȘI TOTUȘI...

(Urmare din pag. 1)

a 21 de echipe în diverse campionate, duc la aceleași concluzii.

Astfel, la tenis de masă copii (antrenor **Emil Iacobi**), cele două echipe de băieți ale M.C.F.T. au ocupat locul I și III în campionatul republican, iar la individual locurile II și III au revenit reprezentanților acestei asociații, în timp ce **Viorica Ivan** (antrenor **Mircea Popescu**), deși tînără, s-a clasat pe locul II în campionatul național al senioarelor; la gimnastică sportivă, două fete, **Maria Butoi** și **Liliana Brebnev**, fac parte din lotul de perspectivă pentru Olimpiada din 1972. La artistică, un loc II, la finala pe țară, desfășurată la Sibiu, și locurile trei (categoria I) și patru (categoria a II-a) la individual. Dintre „artiste", două au fost chemate în lotul național și trei fac parte din cel de perspectivă pentru 1972; două echipe de șah au obținut calificarea în categoria A și, respectiv B, formația de volei băieți are șanse mari de a promova în divizia B. Și ne oprim aici cu enumerarea succeselor, meritorii pentru o asociație sportivă. Și ne reîntoarcem la sublinierea cîtorva chestiuni. În primul rînd — și acest lucru a fost reflectat atît în darea de seamă prezentată la conferință, cît și în discuțiile care au urmat — activitatea de masă este totuși redusă, echipele secțiilor de producție nu se prezintă la competițiile de casă (la fotbal, de pildă, s-au disputat mai puțin de o treime din jocuri, din cauza neprezentărilor), veniturile asociației provenite din încasarea cotizației au fost sub 50 la sută (ciudat apare faptul că în sectoarele în care salariile sînt în medie de 3000 lei nu se strînge cotizația!), iar numărul membrilor asociației (1850) este încă mic față de totalul salariaților.

Din bilanțul activității pe anul trecut reiese că turismul a avut ponderea cea mai mare: 5500 de salariați au participat la cele 90 de excursii în țară și 1350 la 30 de excursii în străinătate (Italia, Polonia, R.D.G., Iugoslavia, Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria, Turcia etc.). Și, totuși, referindu-ne la excursiile interne, ele au fost aproape integral golite de conținutul sportiv. Atît darea de seamă, cît și cei ce au luat cuvîntul au arătat că la punctele terminus al fiecărei acțiuni turistice — activitate foarte îndrăgită la M.C.F.T. — nu au fost organizate activități sportive, jocuri distractive.

Planurile de perspectivă și învățămintele trase în adunare, pot face ca asociația ceferiștilor să se numere printre cele mai puternice în domeniul activității sportive de masă și chiar de performanță. Posibilități de progres sînt destule.

Departe de a părăsi schiul, Elena Tom, care cu ani în urmă a deținut supremația fondului nostru feminin, se ocupă acum de instruirea în schi a copiilor din Azuga cu care a făcut, duminică dimineață, o excursie la Poiana Brașov, pentru a asista la întrecerile internaționale de biatlon. Iat-o, în fotografie, în fața elevilor săi.
Foto: A. NEAGU

CO
ACTUALITĂȚI DIN SPORTUL CU PEDALE

- Noi invitații pe adresa rutierilor noștri
- Primele țări care au confirmat participarea la „Turul României": R.D. Germană, Cehoslovacia și Polonia
- Rutierii români își petrec vacanța de iarnă la Herculane și Predeal

Noul sezon competițional se anunță deosebit de bogat și pentru cicliști. Pe adresa federației noastre de specialitate au sosit cîteva invitații care denotă febrilitatea cu care organizatorii competițiilor de lung kilometraj acționează pentru a-și asigura la startul întrecerilor cicliști de valoare. Astfel, din Cehoslovacia sîntem anunțați că vor fi organizate două competiții la care se solicită prezența alergătorilor români: „Turul Slovaciei", 27 august—3 septembrie și „Turul Boemiei", 23—27 iulie; din Belgia, o nouă telegramă-invitație indică datele de desfășurare a „Turului Belgiei": 27 aprilie—4 mai, iar din Iugoslavia a sosit invitația pentru „Turul Serbiei", 2—7 iunie. Forul de specialitate iugoslav solicită, de asemenea, echipa României la „Turul Iugoslaviei" care începe la 26 iunie. Se ivește, în această problemă, o dificultate. După cum se știe, „Turul României" se încheie la 29 iunie. Din această cauză este greu atît pentru federația noastră, cît și pentru cea din Iugoslavia să asigure — pe bază de reciprocitate — selecționate naționale la cele două tururi. Propunerea forului iugoslav de a se decala datele de desfășurare a „Turului României" pentru a se crea condițiile unui schimb de echipe naționale va fi luată în discuție de comisia noastră de organizare.

Pentru cea de-a XVIII-a ediție a „Turului României" au sosit confirmări de participare din partea federațiilor din R. D. Germană, Cehoslovacia și Polonia. Fără îndoială că se vor primi răspunsuri și din partea celorlalte federații care au primit invitații, imediat ce comisia de organizare le va trimite traseul competiției și regulamentul întrecerii.

Cicliștii români se pregătesc intens pentru marile întreceri ale anului 1969. Lotul național restrîns (excepție fac doar rutierii de la Steaua) se află pentru cîteva zile la Herculane. Sub supravegherea prof. **Nicolae Voicu** — Emil Rusu, C. Grigore, W. Ziegler și ceilalți fac un bogat program de pregătire, în cadrul căruia sînt prevăzute și antrenamente de rulaj. Cicliștii de la Steaua își petrec aceste zile ale vacanței de iarnă la Predeal. Aprobînd, pentru această perioadă, cererea clubului Steaua, ei au fost lăsați sub supravegherea antrenorului **Ion Vasile**. Fără îndoială, alergătorii steliști vor încerca să dovedească utilitatea pregătirilor efectuate în cadrul clubului. Rezultatele practice vor arăta care dintre căi este cea mai eficientă.

Porțile lotului național sînt deschise. Pentru echipele care vor reprezenta ciclismul nostru în marile confruntări internaționale, selecția se va face pe baza rezultatelor în concursurile special desemnate, întreceri la care vor putea lua parte toți cei ce consideră că sînt capabili să corespundă exigenței echipei naționale.

Întrucît competiția Oran—Tripoli nu va mai fi organizată, F. R. Ciclism încearcă să găsească — în perioada de iarnă — o altă competiție care să asigure celor mai buni cicliști din țara noastră un plus de pregătire pentru noul sezon.

H. N.

ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ, NUMEROASE CONCURSURI

CLUJ. — Timpul frumos și zăpada prielnică au influențat favorabil desfășurarea campionatului de schi al municipiului Cluj. Întrecerile s-au disputat pe pîrtiile amenajate pe Muntele Băișoara. De remarcat că, din cele 13 probe, în 12 victoria a revenit reprezentanților clubului sportiv universitar Cluj. Dintre participanți trebuie evidențiat juniorul **Z. Hambrich** (campion școlar în 1968) care, concurînd la seniori, a cîștigat ambele probe. Impresie bună au mai făcut **Georgeta Băncilă, Rodica Stoica, Iacob Cimpeanu, Arpad Kacso** și **Gheorghe Bighiu**. S-au clasat pe primele locuri: **Z. Hambrich** (slalom special și slalom uriaș seniori), **Georgeta Băncilă** (slalom special și slalom uriaș senioare), **W. Schmidt** (slalom special și slalom uriaș juniori I), **I. Cimpeanu** (slalom special juniori II), **A. Kacso** (slalom uriaș juniori II), **Delia Potîrniche** (slalom special și slalom uriaș junioare), **A. Oprea** (fond seniori 10 km), **M. Lacociu** (fond juniori 10 km), **Adriana Rusu** (fond senioare 5 km). **(P. NAGY — coresp.)**.

PETRILA. — Peste 60 de schiori din Valea Jiului au luat parte la un frumos concurs organizat în scopul popularizării acestui sport. Întrecerile au fost deosebit de reușite, spre satisfacția numeroșilor spectatori din localitate și din împrejurimi. Cîștigătorii probelor: SLALOM URIAȘ juniori I: **V. Ghioancă** (Șc. sp. Petroșeni), juniori II: **T. Pecsar** (Minerul Lupeni), fete: **Gabriela Leib** (Șc. sp. Petroșeni), seniori: **Al. Acs** (Spartac Petroșeni); FOND: seniori 10 km: **I. Peter** (Minerul Lupeni), juniori I 10 km: **B. Török** (Energia Paroșeni), juniori II 5 km: **I. Sav** (Minerul Lupeni), junioare 3 km: **Florica Medrea** (Minerul Lupeni). **(STAICU BĂLOI — coresp.)**.

PĂLTINIȘ. — Pe pîrtia de la Ducești, pe un timp ideal, dar pe o pistă cam tare (înghețată), a avut loc un concurs la care au luat parte 56 de schiori de la Voința Independența, Pielarul, Luceafărul, Mătasea roșie Sibiu și de la Centrul școlar tehnic textil din Cisnădie. Primii clasați: FOND junioare 3 km: **Doina Nistor** (Voința), fetițe 1 km: **Lucia Vlad** (Voința), seniori 10 km: **S. Mayerbüchler** (Independența), SLALOM URIAȘ seniori: **G. Kletter** (Flamura roșie), juniori I: **H. Wolf** (Voința), băieți: **L. Bischiu** (Șc. g. nr. 8), junioare I: **Elfi Herbert** (Voința), fete: **Indrig Schloder** (Șc. g. nr. 16). **(E. SIMONIS — coresp.)**.

BAIA SPRIE. — Deoarece pîrtia de la Mogoșa a fost lipsită de zăpadă, concursul de inaugurare a sezonului de schi în județul Maramureș s-a desfășurat la Baia Sprie. Timpul frumos și zăpada bună au contribuit la succesul întrecerilor. Menționăm că la probele alpine au participat 100 de schiori, iar la cele de fond 35. Primii clasați: SLALOM SPECIAL seniori: **A. Görög** (C.O. Baia Mare), senioare: **Iolanda Griga** (Oțelul Baia Mare), juniori I: **I. Görög** (C.O.), juniori II: **St. Strebeli** (Oțelul), junioare II: **Eva Mezei** (C.O.). În întrecerea copiilor, **Torna Mercsei** și **Gertrude Steiband** au avut cea mai bună comportare. FOND, juniori I 10 km: **Arpad Szasz**, juniori II 5 km: **Gheorghe Banyai**, junioare I 5 km: **Maria David**, junioare II 3 km: **Veronica Breban**, 3 km copii: **Valentin Avram**. Toți aceștia au reprezentat asociația sportivă Gutinul Baia Sprie. **(T. TOHĂTAN și V. SĂSĂRANU — coresp.)**.